

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.036/2022/10.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács B. Anna ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

jogtanácsos neve (címe)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 4.M.70.135/2020/64.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 4.M.70.135/2020/65.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300 000 (háromszázezer) forint perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 637 085 (hatszázharminchétezer-nyolcvanöt) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2016. április 16. napján megkötött munkaszerződés alapján határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperessel – illetve jogelődjével – pályázati tanácsadó munkakörben. 2017. december 18-án – a felperes határozatlan idejű munkaviszonyának változatlanul hagyása mellett – a felperes határozott időre az EFOP-1.1.2-16. „Nő az esély – képzés és foglalkoztatás” munkahely projekt menedzser munkakörbe került áthelyezésre. Alapbére 650 000 forint volt.

[2] A felperes a projekt menedzseri munkakörében felelős volt projekt által meghatározott feladatok ütemezéséért, határidőben történő ellátásáért. Munkaköri leírása meghatározta a rendszeresen visszatérő feladatait, kötelezettségeit, továbbá el kellett látnia azokat az eseti feladatokat is, melyekkel a vezetője megbízta.

[3] (Főosztályvezető neve) főosztályvezető 2019. október 16-i időponttól kezdődően felülvizsgálta az alperes által megvalósított, kiemelt projektek működését, különös tekintettel a projekt menedzserek feladat ellátására. A felülvizsgálat során a felperes projekt menedzseri tevékenységével kapcsolatban az általa megállapított hiányosságokról, problémákról 2020. február 24-én e-mailben tájékoztatta (gazdasági főigazgató-helyettes neve) gazdasági főigazgató-helyettest, (általános főigazgató-helyettes neve) általános főigazgató-helyettest, valamint (osztályvezető) osztályvezetőt. Az e-mailben is szereplő megállapításairól 2020. február 27-én személyes megbeszélés után szóban tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját.

[4] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2020. március 4. napján közölte azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az intézkedését az alábbiakkal indokolta.

– „Munkavállaló a kiadott feladatokra rendszeresen határidőn túl küldte meg az anyagokat, dokumentumokat, ezek közül egyik eset, amikor valamelyik projektnek 2020. január 28-i határidővel javaslatot kellett tenni a projekt hosszabbítására, illetve az eddig felmerült igények és módosulások átvezetésére. A javaslatot az EFOP 1.12. projekt kapcsán Munkavállaló a többszöri felszólítás ellenére egyáltalán nem küldte meg.

– A projektben foglalkoztatottak munkaköri leírásáról Munkavállaló a mai napig nem gondoskodott, holott ez a (alperes neve) SZMSZ-e alapján az ő feladata lett volna.

– Tavaly év végén kettő, a projektben foglalkoztatott kolléga határozott idejű jogviszonya meghosszabbításáról döntött a munkáltatói jogkör gyakorlója. Az erről szóló munkaszerződés módosítás postázását Munkavállaló megtiltotta a kollégáinak, annak az érintettek részére történő megküldése iránt a Program-végrehajtási Képzési és Módszertani Főosztály vezetőjének kellett intézkedni.

– A Program-végrehajtási Képzési és Módszertani Főosztály vezetője 2019 októberében, de legutóbb 2020. január elején jelezte, hogy szükség lenne a projektben az adminisztratív elmaradások miatt további kollégák felvételére, illetve ennek lehetősége megteremtésére, amit a Munkavállaló határozottan elutasított. Ennek a következménye, hogy számos esetben a munkaszerződések utólag kerülnek felterjesztésre a projekt dokumentációja nem naprakész.

– A projektben foglalkoztatottak közül többen olyan munkabérrel kerültek felvételre, amit a projekt hatályos költségvetéséből nem lehetne elszámolni. Munkavállaló ezen eljárása szabálytalansági eljárást vonhat maga után. Az érintett foglalkoztatottakkal a bértárgyalásokat a Munkavállaló folytatta le.

– A projekt által bérletsre került egy (X) típusú gépjármű, amelynek bérleti szerződését tavaly év végén a Munkáltató döntése alapján fel kellett mondani a projektnek, amit azonban a

Munkavállaló nem hajtott végre, a szerződés felmondása iránt a Jogi és Igazgatási Főosztály intézkedett 2020 januárjában.

– A projekt által bérelt (város és utca neve) utcai ingatlan visszaadását a munkavállaló határidőben nem szervezte meg, itt is a Jogi és Igazgatási Főosztálynak kellett beavatkoznia.

– A Munkáltató tudomására jutott, hogy a Munkavállaló a (alperesi jogelőd neve) által megvalósítandó EFOP 3.8.2. kiemelt projektben díjazás ellenben oktat. A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 278. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a munkavállalókat is bejelentési, illetve engedélyeztetési kötelezettség terheli a más kereső foglalkozáshoz kapcsolódóan. Nevezett személyi anyagát áttekintve megállapításra került, hogy az nem tartalmaz összeférhetetlenségi nyilatkozatot. Erre tekintettel Munkavállaló felszólításra került, hogy amennyiben nála ez a nyilatkozat rendelkezésre áll, akkor azt mutassa be. Munkavállaló a nyilatkozatot nem küldte meg arra hivatkozással, hogy azt a jogelőd munkáltatónál a (alperesi jogelőd neve)től kérje be a Munkáltató. A jogelőd munkáltató hivatalosan megkeresésre került, ahonnan az a válasz érkezett, hogy nincs ilyen dokumentum iktatva. Ezt követően Munkavállaló ismételt felszólításra került az aláírt nyilatkozat bemutatására, aminek nem tett eleget, csak egy választ küldött, hogy az oktatás nem a munkaidejében zajlik.

– A projekt keretében jelenleg zajlanak a komplex záróvizsgák, amelyekre a Munkáltató részéről két szerepkörre történik jelölés: a jegyzőre és az intézményt képviselő vizsgabizottsági tagra. A projektben ezen személyek kijelölését a Munkavállaló végezte a projekt szakmai vezetője által jelzettek alapján. A Munkáltatót a vizsgán képviselő foglalkoztatottak közül többeknek a munkavégzési helyüktől távoli vizsgahelyszíneken kell, illetve kellett megjelenniük, ami felesleges kiadások generál a projektből.

– A képzés gyakorlati helyszínei (kórház) által felszámított díjak piaci árakkal történő alátámasztását Munkavállaló nem tette meg és erre utólag sem hívta fel a figyelmet. Ezt saját hatáskörben a Program-végrehajtási Koordinációs és Módszertani Főosztály vezetőjének kellett bekérnie a projekt szakmai vezetőjétől, hogy a mentességi kérelem legalább utóbb benyújtásra kerülhessen.

[5] Fentiek alapján a Munkavállaló a munkaköri leírásban meghatározott feladatait több alkalommal határidőre nem, vagy egyáltalán nem teljesítette. Előzőeken túl munkavállaló a (alperes neve) Szervezeti és Működési Szabályzata szerint a projekt menedzsert megillető jogköreit sem gyakorolta maradéktalanul. Fentiekről a munkáltatói jogkör gyakorlója 2020. február 27-én szerzett tudomást.

[6] Az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja alapján a munkavállaló köteles a munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni. A Munkavállaló fentiekben idézett kötelezettségzegése miatt a Munkáltató a rendelkező részben foglaltak szerint a munkaviszony azonnali hatályú felmondása iránt intézkedett.”

[7] A munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését az alábbi események előzték meg.

[8] A projekt hosszabbítására vonatkozó javaslat

[9] A Program-végrehajtási, Képzési és Módszertani Főosztály 2020. január 21-én – a TEF főigazgatója kérésének megfelelően – a TEF által megvalósított kiemelt projektek esetében módosítási igények előkészítését kérte be 2020. január 28-i határidővel. A felperes a feladattal határidőre nem készült el, 2020. január 29. napján tájékoztatta a főosztályvezetőt az alábbiakról: „A feladattal foglalkozunk, annál is inkább, mivel többször is jelezte az EFOP-1.1.2 projekt Önnek és az IH-nak is (IH-nak legutóbb 2020.01.24.), hogy a hosszabbítás a képzés okán nem releváns.

[10] A foglalkoztatással kapcsolatosan esetlegesen felmerülő hosszabbítás lehetőségét az IH útmutatása alapján át kell gondolnunk/terveznünk, majd az IH módszertan felé állásfoglalásra be kell nyújtánunk.” Válaszában a főosztályvezető felhívta a felperes figyelmét, hogy első körben nem az IH-val kell egyeztetni, hanem a TEF-en belül, amennyiben a hosszabbítás eltér a Felhívástól, akkor majd egyedi engedéllyel kell élni, azt már lehet egyeztetni az IH-val, és továbbra is várja az anyagot. A felperes 2020. február 02-án jelezte a főosztályvezetőnek, hogy álláspontja szerint tévesztésre került a feladatszabás. A főosztályvezető válaszában sürgette a felperest, hogy a módosítási javaslatot az eredeti feladatszabásban foglaltak szerint küldje meg. A felperes eltérő szakmai álláspontja miatt 2020. február 23-án az Irányító Hatóságtól kért állásfoglalást a projekt hosszabbítására vonatkozó, általa elkészített két javaslatról.

[11] Munkaköri leírások

[12] A felperes feladatát képezte a projektben dolgozó munkatársak munkaköri leírásának elkészítése 2019. szeptember 13-ai határidővel. A felperes a munkaköri leírásokat elkészítette, és 2019. szeptember 13-án e-mailben arról tájékoztatta a főigazgatót, a hivatalvezetőt, a pénzügyi vezetőt és a szakmai vezetőt, hogy a feladatot elkészítette, de felhatalmazás hiányában azokat aláírni nem tudja, kérte a főigazgató utasítását arra vonatkozóan, hogy hogyan járjon el az ügyben. (Hivatalvezető neve) hivatalvezető válaszelevelében azt kérte a felperestől, hogy aláírás nélkül, de legyenek feltöltve a munkaköri leírások. A hivatalvezető utasítása alapján a munkaköri leírások feltöltésre kerültek a sharepoint rendszerbe. Ezt követően a felperes 2019. december 17. napján érdeklődött a munkaköri leírásokról (főosztályvezető 2 neve)nél, aki tájékoztatta a felperest, hogy a TEF SZMSZ-e értelmében 2019. december 14-től a munkaköri leírások projektmenedzser általi kiadmányozásának nincs akadály. A felperesnek továbbra is az volt az álláspontja, hogy a munkaköri leírások aláírására az SZMSZ alapján nem, csak külön főigazgatói felhatalmazás alapján lenne jogosult, mellyel nem rendelkezik, ezért a munkaköri leírások felperes általi aláírására az e tárgyban született többszöri levélváltás ellenére nem került sor.

[13] Munkaszerződés módosítások postázása

[14] (főosztályvezető 2 neve) a TEF Humánerőforrás-gazdálkodási és Informatikai Főosztály főosztályvezetője 2019. november 28. napján kelt e-mailben hívta fel a felperest arra, hogy a 2019. december 31-ig határozott időre foglalkoztatottak továbbfoglalkoztatását, és a határozott idő hosszabbítására vonatkozó javaslatát legkésőbb 2019. december 02-ig küldje meg. A felperes a projektben foglalkoztatottak közül (tanú 1 neve) és (tanú 2 neve) jogviszonyának meghosszabbítását nem javasolta. (főigazgató neve) főigazgató, mint a munkavállalók feletti munkáltatói jogkör gyakorlója (tanú 1 neve) és (tanú 2 neve) munkaviszonyának meghosszabbítása mellett döntött. A munkaszerződések módosítása 2019. december 17. napján aláírásra, majd a projekt részére 2019. december 19-én átadásra került. A felperes 2019. december 30. napján a szerződéskötés felülvizsgálatát, és az annak eredményéről való tájékoztatást kért (főosztályvezető 2 neve)től, aki arról tájékoztatta a felperest, hogy miután a döntést, mint munkáltatói jogkört gyakorló a főigazgató hozza meg, a felperes kezdeményezését a főigazgató úr elé terjeszti. A felperes ezt követően 2020. január 09. napján e-mailben kért tájékoztatást a döntésről, melyre 2020. január 10. napján azt a választ kapta, hogy a jogviszonyok meghosszabbítására vonatkozó döntés joga a munkáltatói jogkör gyakorlót illeti meg. A válaszban a főigazgató utasította a felperest, hogy a munkaszerződés módosításokat az érintettek részére soron kívül – „a mai napon” – kézbesítse. (főosztályvezető 2 neve) 2020. január 13-án kért tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a munkaszerződés módosítások átadása az érintettek részére megtörtént-e, melyre a felperes azt a választ adta, hogy a feladatszabást megkapta, de mivel a munkaszerződés módosítása két projekt munkatársnak még nincs aláírva, így azt kiküldeni nem tudták.

(Főosztályvezető neve) főosztályvezető intézkedése alapján a szerződés módosítások postázására 2020. január 14. napján került sor.

[15] További munkavállalók felvétele

[16] (Főosztályvezető neve) főosztályvezető 2020. január elején a projekt vezetőivel történt személyes egyeztetés alkalmával jelezte a felperesnek, hogy az adminisztrációs elmaradásokat figyelembe véve szükséges az alperes székhelyére további kolléga felvétele, mert az akkori kapacitás nem elegendő a feladatok határidőben történő elvégzéséhez. A felperes úgy ítélte, hogy ez nem szükséges, és további kollégák felvétele iránt az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében nem intézkedett.

[17] Projekt költségvetésből el nem számolható munkabérek

[18] A projektben foglalkoztatott munkavállalók olyan munkabérrel kerültek alkalmazásra, amely a projekt hatályos költségvetéséből nem volt elszámolható. A munkaszerződéseket részben az alperes jogelődje, a (alperesi jogelőd neve) kötötte azzal, hogy a munkaszerződések aláírására a mindenkorai főigazgató jogosult. A felperesnek a munkabérek összegéről tudomása volt.

[19] Gépjármű bérleti szerződés

[20] A (cég neve), mint bérbeadó és az alperes jogelődje, a (alperesi jogelőd neve), mint bérlő között 2019. március 22. napján bérleti szerződés jött létre, melynek értelmében a bérbeadó tartósan bérletbe adja a bérlőnek a (Y) forgalmi rendszámú (X) (Z) típusú gépjárművet. Figyelemmel arra, hogy a gépjármű további bérlete nem volt indokolt, a főigazgató a bérleti szerződés felmondásáról döntött. A gépjármű bérleti szerződéssel kapcsolatos előkészítő feladat (Főosztályvezető neve) főosztályvezető részéről 2019. december 17. napján megküldött e-mailben került megfogalmazásra a felperes irányába. E szerint „Kedves (felperes neve) Főigazgató Úr közvetlen és határozott szóbeli utasítása alapján kérlek, hogy holnap (december 18-án) indítsatok el az EFOP-112. keretében bérelt gépjármű ((X)) szerződésének felmondását január 01-vel.” A felperes, mint projektmenedzser a feladat elvégzésével (pénzügyi vezető neve) pénzügyi vezetőt bízta meg, aki ennek a 2019. december 18. napján kelt e-mail tanúsága szerint eleget tett, és arról tájékoztatta a felperest, hogy kérésének megfelelően előkészítette a gépkocsi bérleti szerződés felmondását. Az alperes 2020. január 15. napján a bérleti szerződést 2020. február 29-i határral felmondta, mely nyilatkozatát utóbb – tekintettel a szerződés felmondása folytán keletkező, a projekt költségvetéséből el nem számolható kötbérfizetési kötelezettségre – 2020. február 28. napján visszavonta.

[21] (utca neve) utcai bérlemény

[22] Az alperes jogelődje, a (alperesi jogelőd neve) és (bérbeadó 1 neve), valamint (bérbeadó 2 neve) között 2019. március 14. napján határozott idejű bérleti szerződés jött létre a (város és utca neve) utca (házszám) alatti ingatlanra, mely a bérleti szerződés folytán a projekt kizárólagos használatába került, azt a projekt irodaként használta.

[23] A bérleti szerződést a bérlők a felpereshez címzett, másolatban a (főigazgató neve)-nek megküldött iratban 2019. november 11. napján 60 napos felmondási idővel felmondták, ugyanakkor tárgyalásokba bocsátkoztak az alperessel a bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséről 2019. december 31. napi hatállyal. A bérbeadókkal az alperes részéről szóban ténylegesen (pénzügyi vezető neve) pénzügyi vezető egyeztetett, erről 2019. november 13. napján tájékoztatta (gazdasági főigazgató-helyettes neve) gazdasági főigazgató- helyettes, egyúttal segítséget kért a bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló okirat elkészítéséhez. Az okiratot a Jogi és Igazgatósági Főosztály munkatársa elkészítette, és 2019. november 28. napján továbbította (pénzügyi vezető neve) pénzügyi vezető részére. A bérleti szerződés 3.4. pontja értelmében a közüzemi

mérőórák a bérlő nevére kerültek, így az alperes által használt ingatlanrészre eső közüzemi díjakat a közműszolgáltatók felé közvetlenül az alperes fizette meg, melynek okán a szerződés megszüntetéséhez szükséges volt a közműszolgáltatók felé a közüzemi díjak maradéktalan rendezése.

[24] A felperes utasítására a közüzemi szolgáltatókkal a kapcsolatot felvették, (projekt munkatárs neve), a projekt munkatársa az ügyintézés megkezdte, az eljárás azonban a közüzemi szolgáltatók érdekkörében felmerült adminisztrációs hiba miatt elhúzódott. A felperes 2020. január 19-én kelt e-mailben az alábbiakról tájékoztatta (osztályvezető 2 neve)t, a Jogi és Igazgatósági Főosztály Jogi és Igazgatási Osztály osztályvezetőjét: „Az (utca neve) utcai bérlemény ki lett pakolva 2019. december hónapban, a bérbeadóval azóta is napi szintű kapcsolatunk van. Ugyanakkor a végleges lezárása a folyamatnak csak abban az esetben jöhet létre, ha minden szolgáltatótól beszereztük a 0 forintos igazolásokat. A szolgáltatókkal a kapcsolatot felvettük, a tartozások rendezése folyamatban, várhatóan 2020. január hónap végére minden igazolás megérkezik/megkapunk, majd azt követően kerülhet lezárásra a bérlés. Ezt a bérbeadó kötötte ki, és ezt az irányt képviseli a projekt is, ennek érdekében dolgozunk.” A felperes (osztályvezető 2 neve) 2020. január 30-i sürgetésére, miszerint gondoskodjanak a birtokbaadáshoz szükséges dokumentáció soron kívüli előkészítéséről, a levél továbbításával egyidejűleg ugyanezen a napon utasította (pénzügyi vezető neve)t, hogy a folyamatot (osztályvezető 2 neve) által jelzeteknek megfelelően vigye végig. (pénzügyi vezető neve) 2020. január 31. napján jelezte a felperesnek, hogy felvette a kapcsolatot személyesen (osztályvezető 2 neve)rel, tájékoztatta az ügy állásáról, és arról is tájékoztatta (osztályvezető 2 neve)t, hogy ő maga fogja befejezni az átadás-átvétel folyamatát. A bérlemény átadás-átvétele 2020. február 05. napján megtörtént, a jegyzőkönyvet az alperes részéről (pénzügyi vezető neve) pénzügyi vezető írta alá.

[25] Összeférhetetlenségi nyilatkozat ismételt megküldése

[26] Az alperes jogelődje, a (alperesi jogelőd neve) főigazgatója 2019. június 07. napján összeférhetlenségi nyilatkozat megküldésére hívta fel a projekt valamennyi foglalkoztatottját, az összeférhetlenségi nyilatkozatokat a szervezeti egységhez rendelt Humánpolitikai Osztályon dolgozó humánpolitikai referens részére kellett megküldeni 2019. június 11. napjáig. A felperes a felhívás mellékleteként megküldött nyilatkozatot 2019. június 12. napján kitöltötte, azt elektronikusan e-mailben megküldte az (alperesi jogelőd neve) Humánpolitikai Osztályára (személy neve) részére 2019. június 13. napján. Az alperesnek tudomására jutott, hogy a felperes a (alperesi jogelőd neve) által megvalósítandó EFOP-3.8.2. kiemelt projektben díjazás ellenében oktat, azonban a felperes személyi anyagát áttekintve összeférhetlenségi nyilatkozatot nem leltek fel. Erre figyelemmel a nyilatkozat ismételt megküldésére hívták fel a felperest.

[27] A felperes 2020. január 17. napján az együttalkalmazási tilalomra és összeférhetlenségre vonatkozó nyilatkozattal összefüggésben arról tájékoztatta e-mailben a főosztályvezetőt, hogy az EFOP-3.8.2. kiemelt projektben végzettségeinek megfelelő tárgykörben végzett oktatói feladatai nem érintették a beosztás szerinti munkaidejét. Az e-mailben a felperes az alábbiakat közölte: „Tájékoztatom, hogy a kormány 88/2019. (IV.23.) Korm. rendeletének 15. §-a szerinti tájékoztatási kötelezettségemnek, az együttalkalmazás tilalmára és az összeférhetlenségre vonatkozóan – 2019. június 11. napján nyilatkozatommal eleget tettem, melyet a (alperesi jogelőd neve) (alperesi jogelőd neve)-(ügyszám) iktatószám alatt (ügyintéző: (ügyintéző neve)) engedélyezéssel meg kellett küldenie a Humánpolitikai Osztályra a jogszabályi előírásoknak megfelelően. Az adatlapnak mindenki esetében rendelkezésre kell állnia, mert akkor is szükséges kitölteni és az iratkezelés szabályai szerint kezelni, ha az adott illetővel kapcsolatban összeférhetlenség nem áll fenn.” 2020. január 22-én (főosztályvezető 2 neve) főosztályvezető megkereste (osztályvezető 3 neve)

humánpolitikai osztályvezetőt a jogelőd (alperesi jogelőd neve)nál abból a célból, hogy az összeférhetetlenséggel kapcsolatos felperesi nyilatkozatot bekérje. A megkeresett (osztályvezető 3 neve) osztályvezető még aznap e-mailben válaszolt az alperesnek, hogy nincs összeférhetlenséggel kapcsolatos iktatott nyilatkozata felperesnek a jogelőd szervnél. (Főosztályvezető neve) 2020. január 23. napján a (alperesi jogelőd neve)től kapott fenti tájékoztatás tartalmáról tájékoztatta a felperest, egyidejűleg kérte, hogy 2020. január 28-án munkaidő végéig küldje meg szkennelve a nála lévő nyilatkozatot, vagy pedig másolatban papír alapon juttassa el. A felhívásra 2020. január 28. napján a felperes megismételte korábbi tájékoztatását, nevezetesen, hogy nyilatkozatát az együttalkalmazási tilalommal és összeférhetlenséggel kapcsolatban az (alperesi jogelőd neve)-(ügyszám) számon 2019. június 07. napján kelt levél mellékleteként megküldött „Adatlap a Kit. összeférhetlenségi szabályainak vizsgálatához” című nyomtatvány kitöltésével, és az (alperesi jogelőd neve) Humánpolitikai referensének történő eredeti példányban történő megküldésével megtette, kötelezettségét teljesítette. Utalt arra, hogy amennyiben ennek nem tett volna eleget a munkáltató azonnali intézkedést kezdeményezett volna, tekintettel az őt terhelő további tájékoztatási kötelezettségre, és utalt a dokumentumok nyilvántartásával kapcsolatban az (alperesi jogelőd neve)-nél tapasztalható hiányosságokra. Közölte azt is, hogy az eredeti irat pótlására nincs lehetősége, hiszen azt az (alperesi jogelőd neve)-nek a hivatkozott kormányrendelet alapján tájékoztatásul tovább kellett küldenie. Az eredeti, záradékkal ellátott iratot továbbra is az (alperesi jogelőd neve)-nek kell átadnia. Az alperes a felperes összeférhetlenségi nyilatkozatát az (alperesi jogelőd neve)-hez intézett többszöri megkeresést követően sem lelte fel.

[28] Komplex záróvizsgák

[29] A projekt keretében felnőttképzési és vizsgaszervezési jogosultsága az alperesnek volt, az irányadó eljárási rend szerint a komplex záróvizsgák jegyzőit és az intézményt képviselő vizsgabizottság tagját a szakmai vezető javaslatára a Program-végrehajtási, Képzési és Módszertani Főosztály Felzárkózási Képzések Osztály osztályvezetője – a javaslat szakmai ellenőrzését követően – jelöli ki, és a főigazgató köt szerződést az érintettekkel. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a projekt javaslatot tehetett képzési intézményt képviselő vizsgabizottsági tagra, de a főigazgató, mint a TEF képviselője, vagy az általa meghatalmazott személy azt jogosult volt módosítani. A javaslattétel során a felperes a szakmai vezetővel történt egyeztetés során megjelölte a projekt részéről a vizsgabizottság tagjának javasolt személyt, ennek figyelembevételével tette meg a szakmai vezető a vizsgabizottsági tagra vonatkozó javaslatát, ideértve a vizsgáztatás helyszínét is. A javaslat módosítására nem került sor, a felmondás közlésének időpontjában is zajló komplex záróvizsgák során a munkáltatót a vizsgán képviselő foglalkoztatottak közül többeknek a munkavégzési helyüktől távoli vizsgahelyszíneken kellett megjelenniük.

[30] Mentességi kérelem

[31] (főigazgató neve) főigazgató 2020. február 05. napján egyedi mentességi kérelmet intézett az Irányító Hatósághoz, és kérte az Irányító Hatóság felmentését három árajánlat bekérése alól annak érdekében, hogy közvetlenül a területileg illetékes kórházakkal legyen lehetőség a szakmai gyakorlatok megvalósítására vonatkozó együttműködési megállapodások megkötésére, hozzájárulva ezzel a projekt céljainak sikeres és maradéktalan megvalósításához. A kérelem indokolásában kifejtette, hogy az EFOP-1.1.2.-16-2016-00001 azonosító számú „Nő az esély – képzés és foglalkoztatás” című projekt több foglalkoztatási szintén 1560 órás szociális gondozó és ápoló képzéseket folytat le, melyből 120 óra szociális gondozás gyakorlat szükséges. A szakmai gyakorlat teljesítéséhez szükséges a célcsoport tagoknak szepsztikus sebészet, gasztroenterológia, hepatológia gyakorlaton részt venni, amit kizárólag az állami kórházakban tudnak teljesíteni. Ezen kórházak egy fenntartó

működési körébe tartoznak, ebből adódóan nem lehetséges három, egymástól független árajánlat kérése a szakmai gyakorlat lebonyolítására, következésképpen az árajánlatok előírt számú teljesítése nem lehetséges a projekt részéről. A felperes a gyakorlati képzéssel összefüggésben a mentességi kérelemben kifejtett okok miatt az alperesnél korábban eltűrt gyakorlatnak megfelelően nem intézkedett a gyakorlati képzéssel összefüggő együttműködési megállapodások kapcsán három árajánlat bekérése érdekében.

A kereset és az ellenkérelem

[32] A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként kártérítésként 7 234 270 forint elmaradt munkabér, 204 086 forint rendszeres juttatás pénzbeli értékének megfizetésére, valamint 529 750 forint végkielégítés megfizetésére. A perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelt.

[33] Keresete indokául előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása nem valós, mert a feladatait határidőre teljesítette. Utalt arra, hogy az alperes rendszeresen adott olyan utasítást neki, amely jogszabályba, szabályzatba vagy utasításba ütközött.

[34] Vitatta a tudomásszerzés időpontját és hivatkozott arra, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás jogát elkésetten gyakorolta.

[35] Hivatkozott arra is, hogy az alperes intézkedése joggal visszaélést valósított meg, az a felperes jogos érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatásra, vélemény-nyilvánításának elfojtására irányul, melyek a roma származású célcsoportokkal való együttműködést próbálták befolyásolni. Állítása szerint a felmondás valódi indoka, hogy a felperes az alperesnél nem kívánatos személlyé vált. Ennek alapját az a konfliktus képezte, amely amiatt jött létre, hogy az oktatói kifizetések kapcsán keletkezett elmaradásokkal összefüggésben az alperes főigazgatója a felperesnek olyan szerződések aláírására adott utasítást, amelyre vonatkozóan aláírási jogosultsággal nem rendelkezett, a felperes ezt az utasítást megtagadta.

[36] A felperes diszkriminációra is hivatkozott, e körben hátrányként a jogviszony megszüntetését, védett tulajdonságként „nem cigány származását”, mint az EBK törvény 8. § t) pontjában nevesített „egyéb helyzetet”, míg összehasonlítható helyzetben lévő csoportként a projekt vezetőségén belül a cigány első generációs személyeket jelölte meg, nevesítve a szakmai és pénzügyi vezetőt.

[37] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felperes munkaviszonyát jogszerűen mondta fel tekintettel arra, hogy a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte. Érvéle szerint az együttműködési kötelezettség megszegése, illetve a munkáltató munkavégzéssel kapcsolatos utasításainak megtagadása okszerű indoka a munkaviszony azonnali hatállyal történő felmondásának. Az alperes állította, hogy az alperes a jóhiszemű és tisztességes eljárás általános követelménye alapján gyakorolta a munkáltatói jogait, nem valósított meg joggal való visszaélést, sem pedig diszkriminációt a felperessel szemben.

[38] Kifejtette, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül gyakorolta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[39] A Szegedi Törvényszék 4.M.70.135/2020/64. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes 7 234 270 elmaradt jövedelem-alapú kártérítést, 199 548 forint cafeteria juttatás pénzbeli ellenértékét, mint kártérítést, valamint 529 750 forint végkielégítést és ezen összegek után 2020. március 5. napjától járó törvényes kamatot, továbbá 530 000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett az eljárási illeték és az állam által előlegezett költség viseléséről is.

[40] Indokolásában megállapította, hogy a főigazgató, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperes terhére rótt kötelezettségszegéseket összességében 2020. február 27-én ismerte meg, ezen a napon jutott teljeskörűen mindazon információ birtokába, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről megalapozott döntést hozzon, ezért a munkáltatói intézkedést a jogszabályban meghatározott határidőn belül gyakorolta.

[41] A felmondási okokat vizsgálva kifejtette, hogy a felmondás 1., 2. és 3. pontjában szereplő kötelezettségszegések oka a feladatszabás eltérő értelmezése, továbbá a felperes alperestől eltérő szakmai álláspontjának érvényre juttatása volt. Ezeket az indokokat valósnak találta, de nem találta jelentős mértékűnek a felperes kötelezettségszegését.

[42] A felmondás 4. pontjában feltüntetett okkal kapcsolatban kiemelte, hogy ha a munkáltató a felmondásban komplex indokot közöl – tehát nemcsak konkrét magatartást, hanem annak következményét is meghatározza – a munkaügyi perben mindezeket teljeskörűen bizonyítani kell. A felmondás szerint az alperes nem csupán azt róta a felperes terhére, hogy a további kollegák felvételére tett javaslatot elutasította, hanem együttes feltételként azt is a terhére értékelte, hogy ennek következményeként számos esetben a munkaszerződések utólag kerültek felterjesztésre, a projekt dokumentáció nem naprakész. A peradatok azonban nem támasztották alá azt, hogy az adminisztratív elmaradások kizárólagos oka a felperes mulasztása, abban közrehatottak a jogelődnél felmerült mulasztások, hiányzó dokumentumok, adatszolgáltatások.

[43] Az 5. pontban rögzített indokot részben valósnak találta azzal, hogy az alperes az e körben őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tudott sikerrel eleget tenni. A felmondásban a munkáltató a konkrét munkavállalókat nem nevesítette, az erre vonatkozó tényállítás hiánya akadályát képezte a bizonyításnak tekintetben, hogy a felperes a projekt konkrét munkavállalói tekintetében ténylegesen milyen tartalommal tett javaslatot a munkabérre, velük ezt megelőzően ténylegesen pedig bértárgyalásokat folytatott.

[44] Kifejtette továbbá, hogy az eljárás során a felek egyezően nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a munkaszerződések és a munkabér összege többször ellenőrzésre került, a pénzügyi vezető ellenjegyzését és a főosztályvezető jóváhagyását követően került a főigazgató elé aláírásra, azonban az elszámolhatóság kérdésében az alperes gyakorlata nem volt egyértelmű. Mindezek miatt a bíróság e körben a felperes terhére az azonnali felmondást megalapozó minősített kötelezettségszegést nem látott megállapíthatónak.

[45] A felmondás 6., 7. és 9. pontjában szereplő felmondási okot nem találta valósnak. Kifejtette, hogy a felperes mind a gépkocsi bérleti szerződés felmondásához, mind pedig az ingatlan bérleti szerződés megszüntetéséhez kapcsolódó döntés előkészítési, szervezési feladatainak eleget tett.

A komplex záróvizsgák vizsgabizottsági tagjait illetően a felperesnek javaslattételi joga volt és azt az alperesnek ténylegesen is lehetősége volt módosítani, ily módon a vizsgabizottsági tagokat nem a felperes jelölte ki.

[46] A 8. pont, az összeférhetlenségi nyilatkozat vonatkozásában megítélése szerint a felperes igazolta, hogy az „adatlap a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény összeférhetlenségi szabályainak vizsgálatához” elnevezésű iratban szereplő nyilatkozatot kitöltötte, azt megküldte az (alperesi jogelőd neve) Humánpolitikai Osztályára,

ezzel az általa folytatott oktató tevékenységre vonatkozó, őt terhelő bejelentési kötelezettséget teljesítette. Az alperes jogelődje azt a felperes munkaügyi – személyi aktájában kezelte, melyet jogutódlás során átadott az alperesnek. Egy becsatolt feljegyzés alapján bizonyítottan láttá, hogy a projekt dokumentációja ugyanakkor hiányosan került átadásra, az iratok átadás-átvétele nem történt meg szabályszerűen. Kiemelte, az alperes annak a nyilatkozatnak a példányát kérte a felperestől, amit ő az (alperesi jogelőd neve) Főigazgatóságának küldött meg, ismételt nyilatkozattételre viszont nem hívta fel. Az alperes 2020. január 28. napjáig tűzött határidőt, melyre a felperes a tájékoztatást megküldte, nyilatkozott, hogy a projektben a végzettségének megfelelő tárgykörben végzett oktatói feladatok nem érintették a beosztás szerinti munkarendjét, ezt követően az alperes további felhívást a felperessel szemben nem intézett. Rámutatott, a felmondás indoka tehát nem az volt, hogy a felperes oktatói tevékenységet folytatott vagy bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, hanem az alperes azt értékelte a felperes terhére, hogy a korábban megküldött nyilatkozatot ismételtelen nem küldte meg. Ez alapján az alperesnél fennálló adminisztrációs hiányosságok okán előállt helyzetet nem lehet a felperes terhére minősített kötelezettségsszegésként értékelni.

[47] A felmondás 10. pontjában az alperes a felperes terhére róttakkal, azaz azzal kapcsolatban, hogy a képzés gyakorlati helyszínei (a kórházak) által felszámított díjak piaci árakkal történő alátámasztását nem tette meg és erre utólag sem hívta fel a figyelmet, rögzítette, hogy az eljárás során meghallgatott tanúk vallomása alátámasztotta azt a felperesi állítást, hogy az alperesnél létezett egy gyakorlat, mely szerint a három ajánlat beszerzésétől a gyakorlati helyek vonatkozásában eltekintettek. Ezzel összefüggésben rámutatott, hogy az olyan, egyébként valós esemény nem képezheti jogszerűen az azonnali hatályú felmondás indokát, amely a munkáltató által ismert és eltűrt gyakorlaton alapul.

[48] Kiemelte, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása az abban felsorolt indokok együttes mérlegelésére utal, azaz azt a munkáltatói megítélést fejezi ki, miszerint a megjelölt indokok a maguk összességében alapozzák meg a munkáltatói azonnali hatályú felmondást. Ebből következően akár egy ok valótlansága is a munkáltató intézkedésének jogellenességét eredményezi. A felmondásban szereplő több ok is valótlannak bizonyult, ezért megállapította, hogy az alperes jogellenes szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

[49] Kitért továbbá arra is, hogy azon felmondási indokok, amelyek valósnak tekinthetők, nem értelmezhetőek olyan jelentős mértékű kötelezettségsszegésként, amely alapul szolgálhatna az azonnali hatályú felmondás okszerű indokaként.

[50] Kifejtette, hogy (Főosztályvezető neve) tanú vallomását elfogadta, a tanút nem tekintette elfogultnak. A tanú rendelkezett közvetlen és hiteles információval a felperes projekt menedzseri tevékenységéről, és az a körülmény, hogy a tanú a munkáltató alkalmazásában állt, a következetes bírói gyakorlat szerint önmagában elfogultságot nem jelent.

[51] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatban a 4/2017. (XI. 28.) KMK vélemény 5. pontját, a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével az 5/2017. (XI. 28.) KMK vélemény 3. pontját hívta fel. Rámutatott arra, hogy a bíróság az azonnali hatályú felmondás jogellenességét tételes jogszabályba ütközés miatt megállapította, a felperesnek az egyenlő bánásmód megsértéséhez kapcsolódó önálló igénye nem volt, a bíróságnak a felperes egyenlő bánásmód megsértésére, illetve joggal való visszaélésre hivatkozó kereseti előadását nem kellett vizsgálnia.

[52] A kereset összecszerűségével kapcsolatban a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 82. § (1), 169. § és 172. §-át, valamint a 6/2016. (XI. 28.) KMK véleményt hívta fel. A kereset összecszerűségének számításához 650 000 forintos távolléti díjat megtérült összegként 362 250 forint álláskeresői járadékot vett figyelembe, míg a

cafeteria juttatás 204 086 forint összegű követeléséből levonta az alperes által már kifizetett 4 538 forintot.

[53] Rögzítette, hogy az alperes a végkielégítés összegét, illetve a keresetösszegszerűségének számítását nem vitatta.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[54] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben kérte, hogy az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a felperes keresetét utasítsa el, továbbá kötelezze 500 000 forint elsőfokú és 150 000 forint másodfokú perköltség viselésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 3. § (5) bekezdés alapján.

[55] A gyakorolni kért felülbírálati jogköröket a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) c) d) és e) pontjaiban foglaltakban jelölte meg. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság egyrészt a bizonyítási eljárást ugyan lefolytatta, de álláspontja szerint a tényállást, a felperes kötelezettségszegéseit tévesen határozta meg, a bizonyítás eredményét okszerűtlenül állapította meg (ítélet 41, 42, 43, és 44 bekezdései). Másrészt a bizonyítást ugyan lefolytatta, de a feltárt tények ellenére a megállapított tényállás alapján jogszerűtlen jogi következtetést vont le (ítélet 38, 39, 40 bekezdési), harmadrészt pedig tévesen értelmezte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontját, 64. § (2) bekezdését és a 78. § (1) bekezdését, illetve a megállapított tényekből mérlegelési jogkörében a felperes vétkességét nem, vagy alul értékelte.

[56] Fellebbezése indokait – az egyes felmondási indokok körében – az alábbiak szerint fejtette ki.

[57] Az azonnali hatályú felmondás 1., 2. és 3. indokával kapcsolatban kifejtette, hogy ezeket az okokat valósnak találta az elsőfokú bíróság, ugyanakkor a bizonyítás eredményeként okszerűtlenül állapította meg azok tárgyi súlyát, így a felperes kötelezettségszegéseit tévesen minősítette. Állítása szerint a felperes projektmenedzsereként a „Nő az esély – képzés és foglalkoztatás” című kiemelt projekt első számú vezetője volt. A felperes a felmondásban szereplő kötelezettségszegéseket úgy követte el, hogy az egyértelmű feladatszabásról tudott, azok félreértésre nem adtak okot, így az elsőfokú bíróság félreértésre vonatkozó következtetése nem helytálló, ráadásul a félreértés tényére a felperes nem hivatkozott és ilyen hivatkozás a részéről a bizonyítási eljárás során nem is merült fel.

[58] A felperes a munkaköri feladatai ellátására előírt határidőt nem tartotta be, a határidő elmulasztása kizárólag az ő munkavégzésére volt visszavezethető, és tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ítéletében éppen ennek ellenkezőjét állapította meg.

[59] Az azonnali hatályú felmondás 4. indokával kapcsolatban előadta, hogy a felperes további kollegák projektbe történő felvételét elutasította, a projekt dokumentációja nem vitatottan nem volt naprakész, a munkaszerződések utólag kerültek felterjesztésre. Az eljárás során ezt okiratok és tanúvallomások is teljeskörűen alátámasztották, ez a felmondási ok valós és okszerű, jelentős súlyú kötelezettségszegésnek minősül, így az ítélet 39. pontjában megfogalmazottak iratellenesek és valótlanok.

[60] Az azonnali hatályú felmondás 5. indokával kapcsolatban arra hivatkozott, azt helyesen állapította meg ugyan az elsőfokú ítélet, hogy okiratokkal bizonyítottan alátámasztotta, hogy a jóváhagyott költségvetéshez képest a projektben foglalkoztatott munkavállalók munkabére magasabb, ebből azonban iratellenesen, helytelen következtetéssel azt vonta le, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetése ezen okból okszerűtlen. (Főosztályvezető neve) tanú vallomása alátámasztotta, hogy a bértárgyalásokat a felperes,

mint a projekt első számú vezető folytatta le, és kizárólag ő kezdeményezte a munkavállaló felvételét meghatározott munkabér mellett. Érvelése szerint bizonyította, olyan munkabérrel kerültek felvételre a projekt munkavállalói, ami - a felperes által is tudott - projekt költségvetésből nem volt finanszírozható. Azt a tényt, hogy a magasabb bérek iránt elszámolhatóság végett a további szükséges intézkedést a felperes nem tette meg, a felperes javára, ezzel egyidejűleg az alperes terhére nem lehet értékelni.

[61] Az azonnali hatályú felmondás 6. indokával kapcsolatban előadta, hogy a (X) típusú gépjármű bérleti szerződését 2019. év végén a munkáltató döntése alapján fel kellett volna mondania a projektnek, ezt azonban a felperes nem hajtotta végre. Az alperes bizonyította, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának a döntését a felperes szabotálta, a bérleti szerződés felmondása iránti szükséges intézkedéseket nem tette meg.

[62] A 7. ponttal kapcsolatban azzal érvelt, hogy a (város és utca neve) utcai ingatlan visszaadását a felperes határidőben nem szervezte meg, itt is a jogi és igazgatási főosztálynak kellett beavatkoznia.

[63] A 9. felmondási okkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a projekt keretében zajlanak a komplex záróvizsgák, melyekre a munkáltató részéről két szerepkörre történik jelölés, egy jegyzőre és az intézményt képviselő vizsgabizottsági tagra. A projektben ezen személyek jelölését a felperes végezte, a szakmai vezetője által jelettek alapján. A munkáltatót a vizsgán képviselő foglalkoztatottak közül többeknek a munkavégzési helyüktől távoli vizsgahelyen kellett megjelenniük, ami felesleges kiadásokat generált.

[64] Az azonnali hatályú felmondás 8. indokával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperes díjazás ellenében oktatási tevékenységet végzett és ennek bejelentése, engedélyeztetése jogi kötelezettség, amelyet külön felszólítás nélkül is teljesíteni kell. Az ítélet hivatkozott a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (Kit.) 95. § (9) bekezdésére, azonban ez a felperes vonatkozásában nem alkalmazható, ez csak a kormánytisztviselőkre vonatkozik. A felperes az általa végzett és a peres eljárás során nem vitatott oktatási tevékenységet a jogszabályi kötelezettsége ellenére nem jelentette be. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy csupán azt róta volna a felperes terhére, hogy a korábban megküldött nyilatkozatot ismételtelen nem küldte meg. Kiemelte, hogy a felperes a polgári peres eljárás során csatolta be kizárólag azt a képernyő fotót – együttműködési kötelezettségét megszegve – amelyet többszöri felhívására sem bocsátott rendelkezésére. A felperes bizonyítási érdeke és kötelezettsége volt, hogy a Kit. 278. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel őt terhelő bejelentési és engedélyeztetési kötelezettségének eleget tett, a periratokból azonban az állapítható meg, hogy e kötelezettségeit nem teljesítette. Álláspontja szerint a munkáltatói felszólítás hiányában is fennáll a felperes bejelentési és engedélyeztetési kötelezettsége ezen jogszabály alapján. Ez a felmondási ok valós, a felperes kötelezettségsszegése jelentős súlyú és önmagában is elegendő arra, hogy a munkáltató a munkaviszonyt megszüntesse.

[65] Az azonnali hatályú felmondás 10. indokával kapcsolatban előadta, hogy tévesen és okszerűtlenül hivatkozott az elsőfokú bíróság (Főosztályvezető neve) tanúvallomásában elhangzottakra. Az ítéletben hivatkozott bizonyíték ugyanis azt támasztja alá, hogy a három ajánlatos beszerzéstől nem lehetett eltekinteni, annak betartása jogszabályi kötelezettség volt, mivel azonban ezt a felperes elmulasztotta, utólagos orvoslásra volt szükség. Tévedett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a helytelen gyakorlatot az alperes ismerte és eltűrte. Állította, hogy téves az az ítéleti megállapítás is, hogy (pénzügyi vezető neve) tanúvallomása megerősítette volna, hogy a kórházak, mint gyakorlati helyek vonatkozásában nem került sor három ajánlat beszerzésre, ugyanis ezzel a megállapítással ellentétben a tanú nem emlékezett arra, hogy a kórházak vonatkozásában beszerzésekre sor került volna.

[66] A felmondással kapcsolatban összességében rögzítette, hogy az világos, az indokolás valós és okszerű, a munkáltatói intézkedés a jelentős súlyú felperesi kötelezettségszegések alapján arányos. Az elsőfokú ítélet nem adta indokát annak, hogy miért nem értékelte jelentős súlyúnak az általa valósnak ítélt felperesi kötelezettségszegéseket.

[67] Fellebbezésében felhívta a BH 1995.610. számú jogesetet, a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.311/1996. számú döntését, a Kúria Mfv.II.10.005/2016/4. számú határozatát, valamint hivatkozott az MD.I.134. számú döntvényre is. Ezen döntések lényegét kiemelve rámutatott arra, hogy akár egy felmondás indok is elegendő a munkavállaló, jelen esetben a felperes munkaviszonyának azonnali hatállyal történő megszüntetéséhez. Az azonnali hatályú indokok közül az elsőfokú bíróság egyértelműen valósnak minősítette az 1., 2., 3., 4. pontokban foglaltakat, az 5. pontban írt kötelezettségszegést pedig részben valósnak ítélte.

[68] Álláspontja szerint az ítélet ily módon kiüresítette az azonnali hatályú felmondást, mint munkáltatói intézkedést, úgymond további kötelezettségszegések megletéhez kötötte az Mt.-ben biztosított azonnali hatályú felmondás intézményét.

[69] Kifejtette, hogy teljes mértékben szemben áll a bírói gyakorlattal az az ítéleti megállapítás, mely szerint a megjelölt indokok a maguk összességében alapozzák meg a munkáltatói azonnali hatályú felmondást, és ezáltal akár egy ok valótlansága is a munkáltatói intézkedés jogellenességét eredményezi. Ilyen értelmezés sem a Pp.-ben, sem pedig az Mt.-ben nincs, erre a felperes ily módon nem hivatkozott. A felmondási indokoknak nem kell konjunktíven fennállniuk ahhoz, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége megállapítható legyen, ez a tételes joggal teljes mértékben ellentétes.

[70] Állítása szerint az öt valósnak elfogadott felmondási indok is olyan jelentős súlyú kötelezettségszegés, amely megalapozza az azonnali hatályú felmondást.

[71] Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi kötelezettségszegések nem jelentős súlyára hivatkozással az azonnali hatályú felmondást jogellenesnek ítélte, a kereseti kérelemben szereplő hátrányos megkülönböztetés és joggal való visszaélés kérdéskörben ugyan tárgyalt, de nem ítélt. A másodfokú bíróság határozhat olyan kérdésben, amelyben az elsőfokú bíróság nem határozott. Fenntartotta, hogy az alperes az egyenlő bánásmód követelményét nem sértette meg és hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazott, joggal való visszaélést nem követett el.

[72] Összefoglalóan kifejtette, hogy az Mt. azonnali hatályú felmondásra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak megfelelő döntést hozott, azaz tételes jogszabályba ütközés nem állapítható meg, diszkriminációt, hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazott a felperessel szemben, ezen felperesi hivatkozás megalapozatlan és bizonyítatlan. A rendeltetésellenes joggyakorlást, joggal való visszaélést sem valósított meg, a munkáltatói intézkedés alapja kizárólag a felperes nem megfelelő munkavégzése, lényeges, bizonyított, vétkes és jelentős mértékű kötelezettségszegése volt.

[73] Hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet a perköltség mértékét is jogszabálysértő módon állapította meg azzal, hogy az alperest 530 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte annak ellenére, hogy a kereset egy részét elutasította. A pernyertesség-pervesztesség arányát nem állapította meg, azt figyelmen kívül hagyva rendelkezett kizárólag alperes perköltség fizetési kötelezettségéről, ezzel megsértette a Pp. 82. § (1) és 83. § (2) bekezdésében foglaltakat.

[74] A felperes ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére kötelezését a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján azzal, hogy a felperesi jogi képviselő nem tartozik áfa körbe.

[75] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megfelel az anyagi és eljárási szabályoknak, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítási eljárást

teljeskörűen lefolytatta, a lefolytatott bizonyítási eljárásban felmerült bizonyítékok külön-külön történő értékelése, valamint azok egybevetése eredményeként helyes következtetéseket vont le, a jogi érvelése pedig megalapozott.

[76] Kifejtette, hogy az alperes a fellebbezését arra alapozza, hogy az elsőfokú bíróság tévedett a felperesi munkaviszony megszüntetés jogszerűség kérdésében, és a bíróság által megállapított tényekből az ítélet indokolásnak egyes pontjait alapul véve épp ellenkező következtetések és érdemi döntés lett volna levonható. A Pp. 279. § (1) bekezdése értelmezése esetén is irányadó az a következetes bírói gyakorlat, mely szerint a jogorvoslati kérelemmel nem támadható sikeresen a szabad bírói mérlegelés kivéve, ha a bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűen mérlegelte, vagy ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondásokat tartalmaz. Főszabály szerint – nem állapítható meg jogszabálysértés, ha a jogorvoslati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. Ez a jogszabálysértés a fellebbezési kérelemben kifejtett indokok alapján nem állapítható meg, a jogerős ítélettől eltérő következtetésre nem lehet jutni.

[77] Érvelése szerint a joggyakorlat által kidolgozott kirívóan okszerűtlen mérlegelés kategóriáját is megszorítóan kell értelmezni, nem tartozik ebbe a kategóriába, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, csak akkor minősülhet a bíróság mérlegelése kirívóan okszerűtlennek, ha egyetlen helyes következtetés helyett a bíróság más következtetést vont le.

[78] A felmondás 1., 2. és 3. indokával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az alperes a felperessel szemben támasztott fokozott felelősségről értekezik, ami értelmezhetetlen, mert a felperes nem volt vezető tisztségviselő, nem volt vezető állású munkavállaló sem. Az azonnali hatályú felmondásra vonatkozó jognyilatkozat indokolása és az alperes fellebbezése sem tartalmazza, hogy a munkáltatónál a felperesi projekt menedzser munkavállaló kötelezettségszegése miatt minősül lényegesnek, a kötelezettségszegés miatt jelentős mértékű, és a hivatkozás arra sem tér ki, hogy a munkavállaló magatartása miatt minősíthető szándékosnak vagy súlyosan gondatlannak.

[79] A 4. indokkal kapcsolatban előadta, hogy iratellenes az alperes azon megállapítása, hogy a felperes az általa irányított projektbe budapesti munkavégzési hellyel további kolleaga felvételéről nem gondoskodott. Önmagában az a tény, hogy az azonnali hatályú felmondásban a 4. pontban szereplő felmondás indokaként nem szerepel a „budapesti munkavégzési hely” a felmondási ok nem lehet valós, okszerű, jelentős súlyú felperesi kötelezettségszegés, ezért az ítélet 39. pontjában megfogalmazottak nem lehetnek iratellenesek, valótlanak. Helyesen állapította meg a bíróság, hogy a felmondás szerint az alperes nem csupán azt rőtta a felperes terhére, hogy a további kollegák felvételére tett javaslatot elutasította, hanem együttes feltételként azt is a felperes terhére értékelte, hogy ennek következményeként számos esetben a munkaszerződések utólag kerültek felterjesztésre, azonban az alperes ezt nem bizonyította, és a peranyagok sem támasztották alá, hogy az adminisztratív elmaradások kizárólagos oka a felperes, abban közrehatottak a jogelődnél felmerült mulasztások, hiányzó dokumentumok, adatszolgáltatások.

[80] A felmondás 5. indokával kapcsolatban rámutatott, hogy az egyes munkavállalók ugyanazzal a bérrel kerültek átvételre, amellyel a jogelőd (alperesi jogelőd neve)on foglalkoztatták őket. Ezekkel a bérekkel történő munkaszerződések nem a felperes, hanem az alperes törvényes képviselője kötötte, illetve foglalkoztatta tovább. Amennyiben az alperes arra hivatkozik, hogy a jóváhagyott költségvetéshez képest a projektben foglalkoztatott munkavállalók munkabére magasabb, úgy nem a felperes, hanem az alperesi törvényes képviselő felelősségének megállapítása lett volna indokolt.

[81] A 6. ponttal kapcsolatban azzal érvelt, hogy a (X) gépjármű bérleti szerződésének felmondásával kapcsolatban a felmondás indoka nem előkészítést, nem

közvetítést, hanem bérleti szerződés felmondását jelölte meg, erre a felperesnek sem hatásköre, sem jogköre nem volt. A felmondási indok pedig utóbb nem módosítható.

[82] Tévesen hivatkozik az alperes (pénzügyi vezető neve) tanú vallomására, aki alátámasztotta, hogy a felperes kérésére, ő maga készítette el a bérleti szerződés felmondását, ami az alperesi törvényes képviselő döntése alapján végül visszavonásra került.

[83] Az azonnali hatályú felmondás 6., 7., 8. és 9. pontjával kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy ezeknek a pontoknak a vonatkozásában az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy azokat milyen tényállás és bizonyítékok alapján ítélte valótlannak. Az alperes e körben is a bírói mérlegelési jogkört támadja azzal, hogy álláspontja szerint a bíróság a felperes vétkességét nem vagy alul értékelte.

[84] Rögzítette, hogy helyesen állapította meg és rendelkezett az elsőfokú bíróság arról, hogy az egyenlő bánásmód következményének megsértése és a joggal való visszaélés tilalmának megsértésére alapított igényt megelőzően szükséges a felmondás indokolása jogszerűségének vizsgálata. Jogellenesség megállapítása esetén ezt követően az egyenlő bánásmód megsértésére és joggal való visszaélés tilalmának megsértésére vonatkozó keresete annyiban vizsgálandó, amennyiben ehhez kapcsolódó önálló igényt érvényesít a munkavállaló.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[85] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[86] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának hiányában – felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján – az erre irányuló fellebbezési kérelemre és fellebbezési ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolta figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[87] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

[88] A jelen per tárgya a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetésére irányuló munkáltatói intézkedés jogellenességének vizsgálata.

[89] E körben abból kell kiindulni, hogy az Mt. 64. §-ának (2) bekezdése előírja a munkaviszony megszüntetésére irányuló jogviszonnyal kapcsolatban azt a feltételt, hogy a megszüntetés okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie. Kimondja továbbá, hogy a megszüntető nyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja.

[90] A 78. § (1) bekezdése pedig az azonnali hatályú felmondás feltételeit szabályozza akként, hogy a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[91] A fenti jogszabályi rendelkezés értelmében tehát azt kellett az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia – a felek hivatkozásai fényében –, hogy a per tárgyát képező munkáltatói intézkedés megfelel-e az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek.

[92] Az elsőfokú bíróság ítéletének alapja az volt, hogy az alperes keresettel támadott intézkedését jogellenesnek találta. Az alperes fellebbezése pedig lényegében arra irányult, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az ellenkező álláspontra

helyezkedjen, az azonnali hatályú felmondást minősítse jogszerűnek és ennek következtében utasítsa el a felperes keresetét.

[93] Az ítéltábla a fellebbezési és fellebbezési ellenkérelemben szereplő érveket a felek és az elsőfokú bíróság által követett sorrendben vizsgálta.

[94] Helytelenül állította az alperes az azonnali hatályú felmondás 1., 2. és 3. pontjában szereplő kötelezettségszegésekkel kapcsolatban, hogy ezen kötelezettségszegések tárgyi súlyát okszerűtlenül állapította meg az elsőfokú bíróság.

[95] Az 1. felmondási indokkal kapcsolatban ugyanis a felek közötti levelezés és (Főosztályvezető neve) tanú vallomása valóban azt igazolta, hogy a felperes az alperestől eltérően értelmezte a nevesített feladatot. A felperes szóban többször egyeztetett a feladatról (Főosztályvezető neve)rel, akinek a tanúvallomásából az a részlet, hogy „az idő bebizonyította, hogy a döntés előkészítés lebonyolítható az Irányító Hatóság közreműködése nélkül” azt bizonyítja, hogy a felrótt kötelezettségszegés elkövetésének idején nem volt egyértelmű, hogy a feladatot hogyan kell végrehajtani. Ez pedig cáfolja azt, hogy a felperes részéről legalább súlyos gondatlan kötelezettségszegés történt volna e körben. Bár tény, hogy a hiányolt javaslatot a felettesének, és nem közvetlenül az Irányító Hatóságnak (IH) kellett volna megküldenie, de ez a kötelezettségszegés nem egy számára egyértelmű kötelezettség szándékos, vagy súlyos gondatlan, jelentős mértékű megszegése volt, hanem valóban egy feladat alperes álláspontjától eltérő értelmezéséből adódó mulasztás.

[96] A 2. felmondási indok tekintetében abból szükséges kiindulni, hogy az alperes által becsatolt SZMSZ 11. § (7) bekezdés d) pontja szerint a projekt menedzsert megilleti a munkaköri leírás elkészítése, átadása. Ez a megfogalmazás a felperes helyes hivatkozása szerint nem pontos annyiban, hogy a munkaköri leírásokkal kapcsolatban az őt megillető feladatok között nem szerepel az aláírási jogosultság, így nem egyértelmű, hogy megilleti-e az aláírási jog. Ebből következően pedig, ha történt is részéről mulasztás, annak súlyát a nem egyértelmű feladatszabás jelentősen csökkenti, az elsőfokú bíróság helyes okfejtése szerint.

[97] A 3. felmondási indokkal kapcsolatban tény, hogy kapott olyan utasítást a felperes, hogy adja ki a munkaszerződés módosításokat, azonban ezt a csatolt levelezéssel igazoltan azért mellőzte, mert kezdetben kérdéses volt azok tartalma, de e körben a főigazgatót illette meg a döntési jog, utóbb pedig azok főigazgatói aláírására várt. Bár az érintett munkaszerződés módosítások soron kívüli megküldésére 2020 január 10-én – pénteken – a főosztályvezető utasította a felperest, azonban a felperes 2020. január 13-án kelt válaszlevele azt igazolta, hogy a munkaszerződés módosítások elkészültek, de még aláírásra várnak, ezért nem tudta kiküldeni azokat. A munkaszerződés módosítások kiadásáról végül 2020 január 14-én (Főosztályvezető neve) intézkedett. Mindezekből arra a következtetésre jutott az ítéltábla – az elsőfokú bírósággal egyezően –, hogy e körben a felperesi mulasztás szintén csekély.

[98] A fentieket összegezve helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy az azonnali hatályú felmondás 1., 2. és 3. pontjaiban felrótt kötelezettségszegések tekintetében a késedelem oka a feladatszabás eltérő értelmezése, továbbá a felperes alperestől eltérő szakmai álláspontjának érvényre juttatása volt, melyről a felperes minden esetben tájékoztatással élt. A felperes terhére rótt ezen kötelezettségszegések valósak voltak ugyan, de összességükben sem voltak olyan mértékűek, amelyek az azonnali hatályú felmondást megalapozták volna.

[99] A 4. felmondási indokkal kapcsolatban az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a munkavállalók felvételének hiányát, és az ennek következményeként állított adminisztrációs késedelmeket komplexen kell vizsgálni, tehát azt kellett az elsőfokú bíróságnak értékelnie, hogy valóban terhelte-e a felperest a munkavállalók felvételének kötelezettsége, indokolatlanul mellőzte-e ezt, és ezzel összefüggésben

keletkezett-e az adminisztrációs elmaradás. Az ezekkel kapcsolatos bizonyítékokat az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, azokból ugyanis az derült ki, hogy valóban felmerült ugyan az új munkavállalók felvételének kérdése, de ezt a felperes nem tartotta indokoltnak. (Főosztályvezető neve) főosztályvezető pedig elfogadta a felperes ezen érvelését, azzal egyetértett, és az EMMI értekezleten maga is úgy nyilatkozott, hogy nincs munkaerőhiány. (Főosztályvezető neve) és (pénzügyi vezető neve) tanúk vallomásából az volt megállapítható, hogy az adminisztratív elmaradások még a jogelődötől áthozottak voltak, ez a késedelem gyűrűzött tovább, annak oka nem a munkavállalók felvételének a hiánya volt.

[100] Helytállóan fejtette ki tehát az elsőfokú bíróság, hogy a peradatok nem támasztották alá kétséget kizáróan a munkavállalók felvételének mellőzése és az adminisztratív elmaradások közötti okozati összefüggést, következésképpen ezen felmondási ok valóságát és okszerűségét.

[101] Az 5. felmondási indokkal kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy utóbb a perben a felmondás indokai nem bővíthetők. Az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége tekintetében csak az volt vizsgálható e pont kapcsán, amit az alperes írásbeli intézkedésében a felperes terhére rótt. Ez pedig az elsőfokú bíróság helyes állásfoglalása szerint arra korlátozódott, hogy a projektben foglalkoztatottak közül többen olyan munkabérrel kerültek felvételre, amit a projekt hatályos költségvetéséből nem lehetne elszámolni, ami szabálytalansági eljárást vonhat maga után. Emellett rögzítésre került, hogy az érintett foglalkoztatottakkal a bértárgyalásokat a munkavállaló folytatta le. Ebből a megfogalmazásból következően csak az előbbiek valóságát és okszerűségét lehetett vizsgálni.

[102] Az elsőfokú bíróság az előbbiekből annak valóságát megállapította, hogy a munkavállalók munkabére magasabb volt a jóváhagyott költségvetéshez képest, e megállapítást önmagában a felek sem támadták. Az alperes fellebbezése e pont tekintetében tehát annak vizsgálatára adott lehetőséget, hogy az előbbi valós körülmény okszerűen vezethetett-e az azonnali hatályú felmondáshoz. E körben három lényeges körülményt szükséges kiemelni. Egyrészt a felperes helyesen hivatkozott arra fellebbezési ellenkérelmében, hogy a munkabérek tekintetében a döntési jogosultság nem őt illette. Másrészt (Főosztályvezető neve) és (pénzügyi vezető neve) tanúk vallomásából kitűnően a bérekkel kapcsolatos felperestől származó előterjesztés több személy ellenőrzésén ment keresztül. Harmadrészt a tanúvallomások azt is igazolták, hogy az elszámolhatóság körében nem volt egyértelmű a gyakorlat, azt az alperes a perbeli eseteket követően változtatta meg.

[103] E körben az alperes tévesen állította, hogy az elsőfokú bíróság hibásan jelölte meg a 44. számú jegyzőkönyv 12. oldalának utolsó két bekezdését olyanként, amelyek (Főosztályvezető neve) előbbieket alátámasztó vallomását tartalmazza, tényszerűen ugyanis a megjelölt bekezdések valóban az elszámolhatóság tekintetében fennálló bizonytalanságra, és az eljárás utólagos módosítására utalnak.

[104] Mindezekből az elsőfokú bíróság – az alperes téves álláspontjával szemben – helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az előbbi felmondási ok nem szolgálhat okszerűen alapul a felperes munkaviszonyának megszüntetéséhez.

[105] A 6. felmondási indokkal kapcsolatban az elsőfokú bíróság az alperes téves érvelésével szemben helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a (X) gépjármű bérleti szerződésének felmondása tekintetében csupán előkészítő tevékenységre irányuló kötelezettség terhelte, aminek (pénzügyi vezető neve) közreműködésével eleget is tett. Tévesen állította az alperes, hogy a feladat szabotálását a tanúvallomások bizonyították volna. Ezzel szemben (Főosztályvezető neve) tanú vallomásából csak annyi volt megállapítható, hogy a bérleti szerződés felmondásának előkészítésére adott utasítást a felperesnek, (pénzügyi vezető neve) tanú vallomása pedig bizonyította, hogy a felperes utasítására ő tett eleget a

feladatnak. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg, hogy e felmondási ok nem valós.

[106] A 7. felmondási indokkal összefüggésben helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az ingatlan bérleti szerződés megszüntetéséhez kapcsolódó döntéshozatali, szervezési feladatainak – döntően (pénzügyi vezető neve) pénzügyi vezető közreműködésével – eleget tett, és a peradatok nem támasztották azt alá, hogy ezt meghaladóan a fentiekkel összefüggésben a felperesnek lett volna olyan konkrét feladata, amelynek a határidőre történő teljesítését elmulasztotta, így kötelezettségszegés a részéről nem állapítható meg.

[107] Megjegyzendő, hogy (pénzügyi vezető neve) tanúvallomásából és a csatolt iratokból kitűnően az ingatan bérlet felmondása a felperesen kívülálló ok – szolgáltató adminisztrációs hibája – miatt csúszott, ami nem róható a felperes terhére. A tanúvallomás szerint a helyzet megoldását az jelentette, hogy saját pénzéből fizette ki a közüzemi tartozást a bérbeadónak, ez azonban nem volt elvárható tőle.

[108] A 9. felmondási okkal kapcsolatban alaptalanul állította az alperes, hogy a felperes jelölte ki a záróvizsga vizsgabizottság két tagját. (Főosztályvezető neve) tanúvallomása ugyanis nem támasztotta alá az előbbi alperesi állítást, a tanúvallomás szerint a felperes csak javaslatot tehetett a vizsgabizottság tagjaira, azon a munkáltató változtathatott, a kijelölés joga az osztályvezetőé volt, ezért a felperes nem követhette el az e körben terhére rótt kötelezettségszegést.

[109] A 8. felmondási indok kapcsán ismételten rámutat az ítéltábla, hogy a felmondás indokai utóbb nem bővíthetők, az írásbeli intézkedésben leírt okok valósága és okszerűsége vizsgálható csak. Az azonnali hatályú felmondás ezen pontjában lényegében az került rögzítésre, hogy munkáltató a felperest felszólította arra, hogy az oktatással kapcsolatban - a 2018. évi CXXV. törvény 278. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - az összeférhetlenségi nyilatkozatot, amennyiben az nála rendelkezésre áll, mutassa be, illetve az ismételt felhívásában e nyilatkozat becsatolását kérte. Az alperes fellebbezésében ezzel szemben már valójában azt, illetve azt is kifogásolja, hogy a felperes az oktatói tevékenységét nem jelentette be, ami a felmondási okok utólagos bővítésének tilalma miatt nem értékelhető.

[110] E körben hangsúlyozza az ítéltábla, az elsőfokú bíróság okszerű bizonyítékértékelés alapján jutott arra a megállapításra, hogy a felperes igazolta (képernyőfotóval is), hogy a 88/2019. (IV. 23.) kormányrendelet 15. §-a szerinti tájékoztatási kötelezettségének az együttalkalmazás tilalmára, az összeférhetlenségre vonatkozóan 2019. június 11-én kelt nyilatkozatával eleget tett, melyet az alperes jogelődje, a (alperesi jogelőd neve) (alperesi jogelőd neve)-(ügyszám) iktatószám alatt (ügyintéző: (ügyintéző neve)) intézett. Az alperes állításával szemben nincs jelentősége annak, hogy a felperes a nyilatkozat beküldését igazoló képernyőfotót csak a peres eljárás alatt mutatta be.

[111] Mivel az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint az alperesnél fennálló adminisztrációs hiányosságok miatt került a felperes abba a helyzetbe, hogy az oktatás bejelentésére irányuló nyilatkozatot ismételten kérte tőle az alperes, amit annak korábbi beadása miatt akkor már ismételten bemutatni nem tudott, a kialakult helyzetet nem lehetett a terhére minősített kötelezettségszegésként értékelni.

[112] A 10. felmondási indokkal kapcsolatban helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság (pénzügyi vezető neve) és (Főosztályvezető neve) tanúk vallomását – legalábbis részben – tévesen értékelte. E tanúk vallomásaiból ugyanis mindössze azt a következtetést lehetett levonni, hogy létezett korábban a három árajánlat bekérését mellőző gyakorlat, arra azonban a tanúvallomások nem szolgáltak bizonyítékkal – az alperes helyes hivatkozása szerint –, hogy ezt a gyakorlatot a munkáltató ismerte és eltűrte volna az azonnali

hatályú felmondást megelőző vizsgálat előtt. A felperes az ítéltábla anyagi pervezetését követően sem tudott e körülményekre bizonyítékot előterjeszteni annak ellenére, hogy azok bizonyítása az ő érdeke lett volna.

[113] Ugyanakkor annak bizonyítása, hogy ez a mulasztás – az egyéb valósnak minősülő kötelezettségszegésekkel együtt értékelve – kimeríti az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglalt feltételeket, az alperes érdekében állt az Mt. 64. § (2) bekezdésének második mondata értelmében. Nem vitásan a három árajánlat bekérése a felperes munkaviszonyból származó lényeges kötelezettsége. Emellett azonban a további konjunktív feltételek fennálltának bizonyítása is szükséges lett volna. Arra, hogy a felperes szándékosan szegte meg e kötelezettségét maga az alperes sem hivatkozott. Súlyos gondatlanságát pedig a következők cáfolták.

[114] Egyrészt a (főigazgató neve) főigazgató által aláírt 2020. február 5-én kelt egyedi mentességi kérelemben az alperes maga is rögzítette, hogy a szakmai gyakorlat teljesítéséhez szükséges a célcsoport tagoknak szeptikus sebészet, gasztroenterológia, hepatológia gyakorlaton résztvenni, amit kizárólag állami kórházakban tudnak teljesíteni. Ezen kórházak egy fenntartó működési körébe tartoznak, ebből adódóan nem lehetséges három, egymástól független árajánlat kérése a szakmai gyakorlat lebonyolítására, következésképpen az árajánlatok előírt számú teljesítése nem lehetséges a projekt részéről.

[115] Másrészt (Főosztályvezető neve) tanúvallomásából kitűnően bár a három árajánlat beszerzése a projekt feladata, azonban ezek a beszerzések a Beszerzési Osztályon keresztül mennek, maga az együttműködési szerződés pedig ellenjegyzés okán a Jogi Osztályon. A tanúvallomás arra is kitért, hogy a Jogi Osztály abból a szempontból vizsgálja meg ezeket az együttműködési szerződéseket, hogy jogilag a jogszabálynak megfelelnek-e, a három árajánlat bekérésével kapcsolatos előírásokat pedig jogszabály, nevezetesen az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Kormányrendelet tartalmazza [(144. § (1) bekezdés i) pont, 6. melléklet 6. pontja, 5. melléklet 2. fejezete)]. Ezért a jogszabálynak megfelelés kérdésének része az is, hogy a szokásos piaci ár alátámasztása az adott esetben megfelelően megtörtént-e. Abból pedig, hogy a Jogi Osztály ennek hiányát nem kifogásolta, a felperes joggal feltételezhette, hogy eljárása a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő.

[116] Harmadrészt (pénzügyi vezető neve) tanúvallomásából pedig az derült ki, hogy a közbeszerzéseket delegált feladatként az (ügyvédi iroda neve) végzi, ami arra utal, hogy a közbeszerzések szabályos lefolytatása tekintetében ezen ügyvédi irodának voltak érdemi feladatai. Arra vonatkozóan pedig nem merült fel adat, ilyenre az alperes sem hivatkozott, hogy ez az ügyvédi iroda a felperesnek, mint projektvezetőnek jelezte volna a három árajánlat bekérésének szükségességét, a mellőzés jogszabálysértő voltát.

[117] Mindezekre figyelemmel azt ugyan, hogy a három árajánlat bekérése ismert és eltűrt gyakorlat volt, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, azonban a felperes e körben tanúsított esetleges kötelezettségszegése nem tekinthető olyan súlyúnak, ami – az egyéb valós felmondási indokokkal együtt – az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhatna.

[118] Helyesen hivatkozott arra az alperes, hogy szemben áll a bírói gyakorlattal az elsőfokú ítéletben írt azon megállapítás, amely szerint a megjelölt indokok a maguk összességében alapozzák meg a munkáltatói azonnali hatályú felmondást, és ezáltal akár egy ok valótlansága is a munkáltatói intézkedés jogellenességét eredményezi. Ezzel szemben következetes a bírói gyakorlat abban, hogy ha a munkáltató a felmondás indokolásában megjelölt több ok közül akár csak egy ok valóságát és okszerűségét bizonyítani tudja, az indokolásban hivatkozott több ok fennállásának bizonyíthatatlansága nem teszi jogellenessé a munkáltatói intézkedést.

[119] A perbeli esetben az azonnali hatályú felmondás indokainak csak egy része bizonyult valósak, azok közül is volt, amelyik részben, de a valós okok egyike sem volt akár önmagában, akár a többi valós okkal együttesen alkalmas arra, hogy kimerítse az Mt. 78. § (1) bekezdésében a) pontjában foglalt konjunktív feltételeket, vagyis megalapozza a felperes azonnali hatályú felmondását. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az alperes azonnali hatályú felmondásának jogellenességét.

[120] Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos munkaügyi perek egyes kérdéseiről szóló 4/2017. (XI. 28.) KMK vélemény 5. pontjára, melynek értelmében a felmondás (az azonnali hatályú felmondás) jogellenességére alapított munkaügyi perben – a kereseti kérelem keretei között – az egyenlő bánásmód megsértésére alapított igényt megelőzően szükséges a felmondás (azonnali hatályú felmondás) indokolása jogszerűségének (világosság, valóság, okszerűség) vizsgálata. A jogellenesség megállapítása esetén azt követően az egyenlő bánásmód megsértésére vonatkozó kereset annyiban vizsgálandó, amennyiben ehhez kapcsolódó önálló igényt érvényesít a munkavállaló.

[121] Helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy arra figyelemmel, hogy az azonnali hatályú felmondás jogellenességét tételes jogszabályba ütközés miatt megállapította, és a felperesnek az egyenlő bánásmód megsértéséhez kapcsolódó önálló igénye nem volt, a bíróságnak a felperes egyenlő bánásmód megsértésére, illetve joggal való visszaélésre hivatkozó kereseti előadását nem kellett vizsgálnia.

[122] Nem osztotta az ítéltábla az alperes perköltség megállapításával kapcsolatos kifogását sem az alábbiak miatt.

[123] Az elsőfokú eljárásban a felperes keresetében 7 968 106 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, ezért a pertárgy értékét ebben az összegben kellett meghatározni. Az elsőfokú bíróság ítéletében 7 963 568 forint megfizetésére kötelezte az alperest, így a kereseti kérelem és a megítélt összeg közötti különbség 4 538 forint. Ennek alapján a felperes 99,94 %-ban lett pernyertes és 0,06 %-ban pedig pervesztes. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a perköltség mértékének megállapításáról és annak viseléséről, ugyanis az 0,1 %-ot sem elérő pernyertesség miatt – figyelemmel a kerekítés szabályaira is – az elsőfokú bíróság perköltséggel kapcsolatos döntésének megváltoztatása nem indokolt, különösen, hogy az alperes a perköltség megváltoztatására irányuló önálló fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő.

[124] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben feltárta, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével túlnyomó részt helyesen állapította meg, és abból helytálló következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[125] A másodfokú eljárásban az alperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított 300 000 forint összegű perköltsége megfizetésére.

[126] A fellebbezési illeték mértékének a megállapítása az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésén alapul 7 963 568 forint pertárgyérték figyelembevételével. Az alperest személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a le nem rótt 637 058 forint fellebbezési eljárási illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontján, valamint a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2023. március 23.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gál Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró